

Като не може да понася страданията, човѣкъ иска да заине за другия свѣтъ. Другиятъ свѣтъ е свѣтъ на страдания. Като страда, човѣкъ не подозира, че е влѣзъл вече въ другия свѣтъ. Ето защо, като страда, човѣкъ не трѣбва да желае да заине за другия свѣтъ, но да желае да влѣзе въ свѣта на радоститѣ, дето ангелитѣ живѣятъ. Скърбитѣ и страданията сж човѣшкиятъ свѣтъ, а радоститѣ — ангелскиятъ. Когато страда, човѣкъ е въ ада, въ човѣшкия свѣтъ. Когато се радва, той е въ рая, между ангелитѣ. Небето е мѣсто, дето ангелитѣ живѣятъ; адътъ е мѣсто, дето хората живѣятъ. Какво представя адътъ за човѣка? Лошитѣ и престѣпни работи, които човѣкъ върши и на които иска да предаде красивъ изгледъ, не сж нищо друго, освенъ състояния на ада. Често срѣщате млади моми, добре облѣчени, но достатъчно е да се приближите къмъ тѣхъ, да опитате лошия имъ характеръ. Отвѣнъ тѣ сж приятни, красиви, но вътре сж грозни. Нѣма нищо скрито - покрито въ живота. Вътрешното лесно излиза навънъ. Достатъчно е човѣкъ да проговори, да даде изразъ на своитѣ мисли и чувства, за да видите, какво представя той.

„Знание ли е, ще изчезне“.—Значи, всѣко знание, придобито и приложено безъ любовъ, ще изчезне, не може да устои. Такова знание е временно, а всичко временно, преходно е осждено на смъртъ. Истинското знание, обаче,